

PARAULA I VIDA

«Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies per adquirir la saviesa del cor» (Sl 89,12)

Avui comencem un nou Any, el 2023 «del Naixement del Senyor». Així comptem numèricament els anys. Amb tot, el salmista demana a Déu: «*Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies, per adquirir la saviesa del cor*» (Sl 89,12). Agraïm que la nostra vida és un immens do, un regal rebut sense cap mèrit nostre, i sabem que no podem «perdre» el temps, sinó que l'hem de viure, no de forma materialista o sense esperança, sinó omplint-lo de sentit i d'amor, de generositat, de valors autèntics, de bondat, de germanor i de fe. Es tracta d'anar adquirint «la saviesa del cor». Perquè els nostres dies són el temps de trobar Déu, de viure en Déu, i temps cap a l'eternitat.

Siguem agraïts per la vida rebuda. El temps ens és donat per cercar Aquell que és intemporal, l'Amo del temps i Senyor de la història, el Pare de tots, «*de qui prové tot do perfecte*» (Jm 1,17). Déu s'ha encarnat en Jesús de Natzaret gràcies a l'obediència de Maria, la Mare de Déu, que avui festegem litúrgicament amb molt de goig. Ell es continua fent trobadís en els moments diversos de la nostra història personal i en la història del món. Preguem que ens faci créixer en la confiança i que sigui Ell la font de la nostra vida. Aquesta és la millor manera de començar l'Any. Oferir-lo i comprometre's per avançada, i recomençar de nou, sempre de nou.

Visquem per estimar, amb obres i de veritat. Tot aquest any 2023 i tots els anys que ens siguin donats de vida a la terra, amb les seves joies i tristesses... han de ser l'espai sagrat, ple de la presència del Déu de la creació

i de la història. És en Jesucrist que el temps adquireix la seva dimensió definitiva, perquè l'etern irromp en el que és temporal. I es fa present el Déu-amb-nosaltres, l'Emmanuel, en el transcórrer dels dies i dels anys. I la resposta no pot ser altra que l'amor. Crist vol que estímem com Ell ha estimat.

Que la pregària marqui el ritme dels dies, especialment la missa, els Laudes i les Vespres, el Rosari, l'adoració o els moments de silenci viscuts conscientment, en comunió amb Déu. Que cada dia sigui un dia per a Déu. I la nostra vida s'enlairarà pel fet de lloar el Senyor i d'agrair la seva presència al llarg de tota la jornada. Deia Santa Teresina: «*Per a mi, la pregària és un impuls del cor, és una simple mirada dirigida al cel, és un crit de reconeixement i d'amor, tant en la prova com en l'alegria*» (C 25r). Omplim d'oració la nostra vida, i segur que estímarem més, com el Crist!

Celebrem la pasqua setmanal que és el diumenge, quan repassem i revivim els esdeveniments de la història de la salvació que s'ha realitzat en Crist. Visquem el goig i l'astorament agraïts d'una memòria perenne, la del Misteri pasqual de la mort i resurrecció de Crist, que omple de sentit el temps. **L'any litúrgic**, amb els misteris de la fe que anem celebrant, ens fa mirar la història de la salvació ja realitzada, i alhora ens fa estar a l'aguait del futur, quan el Senyor retornarà.

Feliç Any nou! Us desitjo a tots un fecund, joïós i sant 2023!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

XXXVII Trobada Nacional de Diaques a Zamora

La XXXVII Trobada Nacional del Diaconat Permanent es va celebrar al Seminari Sant Atilà de Zamora del 3 al 6 de desembre, després dels anys de pandèmia, amb 60 participants de 17 diòcesis. A la sessió inaugural van intervenir el Bisbe de la Diòcesi Mons. Fernando Valera, l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives, President de la Comissió per al Clergat i els Seminaris, i Mons. Francisco Cerro, Arquebisbe de Toledo i responsable del Departament per al Diaconat Permanent. També van assistir-hi els directors del Secretariat, Juan Carlos Mateos i Sergio Requena. Ja a la primera ponència es parlà d'«Evangelitzar la societat actual: un canvi d'època», a càrrec de l'Arquebisbe de Valladolid, Mons. Luis J. Argüello, membre de la Comissió per al Clergat. Va situar la fidelitat a l'enviament missioner dins les claus d'interpretació de la crisi cultural on ens trobem.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La desigualtat social i la fam: la gran tragèdia d'avui

El missatge de la Doctrina social de l'Església és un missatge sempre vigent perquè és un missatge que convida, que invita, que exhorta... I ens convida a la justícia social i a la fraternitat, malgrat la desgràcia i la ignomínia de la guerra, del materialisme, del capitalisme despietat, generant més desigualtat, més precarietat, més exclusió dels que més pateixen el drama de la fam al món. La desigualtat, la fam i la pobresa continuen sent els reptes que impedeixen a més de la meitat de la humanitat viure dignament.

Estem convençuts que només des de la nostra trobada amb la realitat de la pobresa podem assolir la saviesa que ens

permeti complir amb la nostra missió. Busquem col·laborar en la transformació del nostre món. Aportar creativitat, esperança i compromís concret. A la nostra missió destaca el suport als qui necessiten la nostra mà per deixar de ser invisibles, per a no ser condemnats a l'oblit. Llitem contra la cultura de la indiferència que ens impedeix acabar amb la pobresa, la gana i la desigualtat.

Sembla que s'està imposant la idea que els pobres no són només responsables de la seva condició, sinó que constitueixen una càrrega intolerable per a un sistema econòmic que posa al centre els interessos d'alguns grups privilegiats. Un

mercat que ignora els principis ètics crea condicions inhumanes per a moltes persones que ja viuen amb mitjans molt precaris. S'assisteix així a la creació de noves trampes d'indigència i exclusió, produïdes per actors econòmics i financers sense escrúpols, sense sentit humanitari i de responsabilitat social.

Un estil de vida individualista és còmplice en la generació de pobresa i sovint descarrega sobre els pobres la responsabilitat de la seva condició. Però la pobresa no és fruit del destí, sinó conseqüència de l'egoisme. És decisiu donar vida a processos de desenvolupament en què es valorin les capacitats de tots, perquè

la complementaritat de les competències i la diversitat de les funcions donin lloc a una participació en comunitat.

Com diu el Papa: «Els voldria demanar que no em preguntin si hi ha pobres, qui són i quants són, perquè temo que aquestes preguntes representin una distracció o el pretext per apartar-se d'una indicació precisa de la consciència i del cor. No he explicat mai els pobres, perquè no es poden explicar: als pobres se'ls abraça, no se'ls explica. Se'ls promou a un desenvolupament humà i sostenible. No són números. Són persones, però més encara, germans i germanes nostres.»

Mn. Eduard Salinas Muñoz

PALABRA Y VIDA

«Ensèñanos a calcular nuestros días para que adquiramos un corazón sensato» (Sal 89,12)

Hoy iniciamos un nuevo Año, el 2023 «del Nacimiento del Señor». Así contamos numéricamente los años. Sin embargo, el salmista pide a Dios: «Ensèñanos a calcular nuestros días, para que adquiramos un corazón sensato» (Sal 89,12). Agradecemos que nuestra vida es un inmenso don, un regalo recibido sin ningún mérito nuestro, sabiendo que no podemos «perder» el tiempo, sino que debemos vivirlo, no de forma materialista o sin esperanza, sino llenándolo de sentido y de amor, de generosidad, de valores auténticos, de bondad, de fraternidad y de fe. Se trata de ir adquiriendo «un corazón sensato». Porque nuestros días son el tiempo de encontrar a Dios, de vivir en Dios, y tiempo hacia la eternidad.

Seamos agradecidos por la vida recibida. El tiempo nos es dado para buscar a Aquel que es intemporal, el Dueño del tiempo y Señor de la historia, el Padre de todos, «de quien proviene todo don perfecto» (Sant 1,17). Dios se ha encarnado en Jesús de Nazaret gracias a la obediencia de María, la Madre de Dios, que hoy festejamos litúrgicamente con mucho gozo. Él sigue haciéndose encontradizo en los diversos momentos de nuestra historia personal y en la del mundo. Roguemos que nos haga crecer en la confianza y que sea Él la fuente de nuestra vida. Ésta es la mejor manera de empezar el Año. Ofrecerlo y comprometerse por adelantado, y recomenzar de nuevo, siempre de nuevo.

Vivamos para amar, con obras y de verdad. Todo este año 2023 y todos los años que nos sean dados de vida en la tierra, con sus alegrías y tristezas... deben ser el espacio sagrado, lleno de la presencia del Dios de la creación y de la historia. Es en Jesucristo que el tiempo adquiere su dimensión definitiva, porque el eterno irrumpe en lo temporal. Y se hace presente el Dios-con-nosotros, el Emmanuel, en el transcurrir de los días y los años. Y la respuesta no puede ser otra que el amor. Cristo quiere que amemos como Él ha amado.

Que la oración marque el ritmo de los días, especialmente la misa, los Laudes y Vísperas, el Rosario, la adoración o los momentos de silencio vividos conscientemente, en comunión con Dios. Que cada día sea un día para Dios. Y nuestra vida se elevará por el hecho de bendecir al Señor y agradecer su presencia a lo largo de toda la jornada. Decía Santa Teresita: «Para mí, la oración es un impulso del corazón, es una simple mirada dirigida al cielo, es un grito de reconocimiento y de amor, tanto en la prueba como en la alegría» (C 25r). Llenemos de oración nuestra vida, y seguro que amaremos más, ¡como Cristo!

Celebramos la pascua semanal que es el domingo, cuando repasamos y revivimos los acontecimientos de la historia de la salvación que se ha realizado en Cristo. Vivamos el gozo y el asombro agradecidos de una memoria perenne, la del Misterio pascual de la muerte y resurrección de Cristo, que llena de sentido el tiempo. **El año litúrgico**, con los misterios de la fe que vamos celebrando, nos hace mirar la historia de la salvación ya realizada, al tiempo que nos hace estar al acecho del futuro, cuando el Señor volverá.

¡Feliz Año nuevo! ¡Os deseo a todos un fecundo, gozoso y santo 2023!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

43a Assemblea de l'Hospitalitat de Lourdes d'Urgell

La 43a Assemblea anual de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes del Bisbat d'Urgell es va celebrar el 27 de novembre, primer diumenge d'Advent, a la Catedral de La Seu d'Urgell. L'assemblea es va iniciar amb la celebració de la Santa Missa a la Catedral presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i concelebrada per Mn. Ignasi Navarri, Consiliari diocesà de l'Hospitalitat, i Mn. David Codina, Secretari general del Bisbat. El Sr. Arquebisbe a la seva homilia va expressar el goig de tornar-nos a retrobar com a Hospitalitat i començar l'any litúrgic amb l'Advent. Va exhortar els presents a viure amb joia i esperança l'Advent que prepara el Nadal i «recomençar» amb l'ajuda de Déu, cercant la santedat i l'a-

mor al pròxim, i va presentar el model de la Verge Maria, que l'Hospitalitat estima tant, per a viure el Nadal i acollir Jesús que arriba. Així ho demanem: «Veniu, Senyor Jesús», i acollim la promesa de l'Evangelí: «Estigueu a punt». Actitud d'acollida del Senyor, amb oració, conversió i servei de caritat. A la Missa es van recordar els difunts de l'Hospitalitat traspassats des de la darrera assemblea. Després va tenir lloc la celebració de l'assemblea a l'edifici del Semina-

ri. Després de la pregària inicial i de la salutació del Sr. Arquebisbe i de la nova Presidenta de l'Hospitalitat, la Sra. Maria Dolors Trilla, la Secretària Sra. Lluïsa Visa va procedir a la lectura de l'acta de la 42a assemblea celebrada a Balaguer el novembre de 2021. L'acta va ser aprovada per unanimitat. A continuació es va procedir a la presentació del balanç econòmic que fou aprovat. El dinar de germanor va posar el punt i final a aquesta joiosa trobada de l'Hospitalitat.

Reconeixement de 50 anys de la revista diocesana *Església d'Urgell*

L'APPEC, editors de revistes i digitals, va fer lliurament d'un reconeixement del sector de la premsa catalana a l'edició de la revista diocesana *Església d'Urgell*, que enguany ha complert 50 anys, en el marc de la 22a Nit de les Revistes i la Premsa en Català, l'acte institucional de referència del sector i que cada any reconeix la tasca i la trajectòria de les publicacions —en format físic i digital— dels Països Catalans a través d'un lliurament de premis.

La Nit de les Revistes i la Premsa en Català, que es va celebrar 29 de novembre, està organitzada per l'APPEC amb la participació de l'Associació Catalana de Premsa Comarcal (ACPC), de la que n'és membre fundador la revista *Església d'Urgell*, i l'Associació Catalana d'Editors de Diaris (ACED). Es van

lliurar dotze premis a mitjans de comunicació i tres reconeixements a la trajectòria.

L'acte s'inicia amb commemoració de la trajectòria de mitjans de comunicació que celebren efemèrides destacades. Per això, es va homenatjar *Església d'Urgell*,

que compleix 50 anys, i les revistes *Celsona* i *Descobrir* pels seus 25 anys. Va recollir el reconeixement la Directora de la publicació i Delegada de Mitjans de Comunicació del Bisbat, Sra. Cristina Orduña.

L'esdeveniment, que va tenir lloc a l'Espai Endesa de Barcelona, va comptar amb una àmplia representació del sector comunicatiu del país i amb l'assistència de la Vicepresidenta del Parlament en funcions de Presidenta, Alba Vergés.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

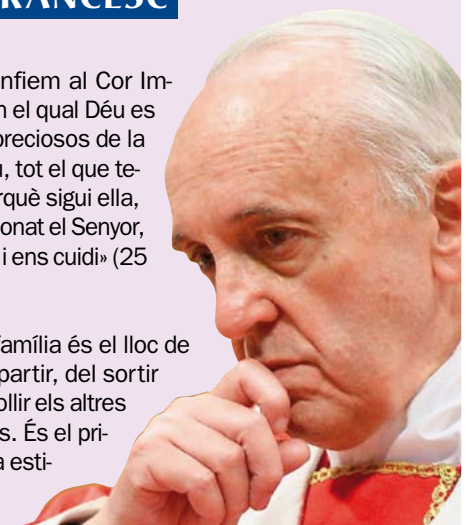

@Pontifex_es: «Mentre el soroll de les armes augmenta, els aliments disminueixen. Per això, no deixem de resar, de dejunar, de socórrer, de treballar perquè les senyes de la pau trobin espai en la jungla dels conflictes» (23 de juny).

@Pontifex_es: «Fa falta una misericòrdia infinita, com la del Sagrat Cor de Crist, per a remeiar tant mal i tant sofriment com veiem que hi ha en la vida dels éssers humans. Encomanem-nos a Ell i encomanem-li el món!» (24 de juny).

@Pontifex_es: «Confiam al Cor Immaculat de Maria, en el qual Déu es reflecteix, els béns preciosos de la fraternitat i de la pau, tot el que tenim i el que som, perquè sigui ella, la Mare que ens ha donat el Senyor, la que ens protegeix i ens cuida» (25 de juny).

@Pontifex_es: «La família és el lloc de la trobada, del compartir, del sortir d'un mateix per a acollir els altres i estar al costat d'ells. És el primer lloc on s'aprèn a estimar» (25 de juny).

Càritas d'Urgell viu el seu recés de Nadal

Càritas Diocesana d'Urgell va organitzar un recés el 2 de desembre a La Seu d'Urgell, on hi van participar la majoria dels treballadors de Càritas a la Residència de la Sagrada Família.

Fou presidit per Mons. Joan-Enric Vives i dirigit per Eduard Ibáñez, Adjunt a Representant del Copríncep Episcopal, i que ha estat Director de Justícia i Pau de Barcelona i d'Espanya, i President de la Federació Catalana d'ONG per al Desenvolupament.

Es va aprofundir sobre «Una nova cultura davant del fet migratori: acollir, protegir, promoure i integrar». Se seguia així, el suggeriment del Papa Francesc d'oferir un espai d'espiritualitat i pregària als treballadors de les Càritas i altres grups de voluntariat i servei a les persones necessitades.

En l'acte d'inici i benvinguda, el Director de Càritas, Josep Casanova, va parlar de l'acció dels membres de Càritas, treballadors i voluntaris, que només es pot dinamitzar des de l'amor, un amor que sorgeixi d'un esperit que creu i aposta en la persona humana. Després, Mons. Vives va agrair l'esforç dels presents per poder participar del recés espiritual, i va comentar el text evangèlic de Mateu 2,1ss. que es refereix a la guarició del paralític portat per quatre voluntaris amics del malalt. Va posar en relleu la feina dels quatre amics que van fer tot i més per-

què Jesús el curés humanament i espiritualment, una feina que també li és pròpia a Càritas.

Eduard Ibáñez va acompanyar el primer moment de la reflexió del recés amb una mirada espiritual i humana al text bíblic del «Bon samarità». Com aquest text i la seva reflexió podia ajudar els assistents a il·luminar la seva tasca a Càritas. La reflexió va incidir en el món dels migrants i refugiats, una realitat que està molt present en el dia a dia de la feina caritativa i social de Càritas. Va donar un seguit de punts de reflexió i va recordar la importància de la Doctrina Social de l'Església respecte al tema de la fraternitat universal de tota la família humana, i va recomanar la lectura de la darrera en-

cíclica del Papa Francesc *Fratelli tutti* (2020). A la missa posterior als moments de reflexió, el Delegat episcopal de Càritas, Mn. Jaume Mayoral, va tornar a subratllar la importància del treball en comunitat de tots els components de la família de Càritas al Bisbat i a les parròquies, també de la necessitat d'una mirada que busca trobar i ajudar l'altre.

La trobada es va acabar amb un dinar on a més dels treballadors de Càritas hi van participar tècnics del grup Grapat; un dinar on es va brindar amb «cava amb cor». Abans del comiat es va fer la tradicional fotografia de família de tots els assistents al recés.

Assemblea de Càritas Catalunya a Tarragona

L'Assemblea general de Càritas Catalunya va tenir lloc a Tarragona el 30 de novembre amb l'assistència dels equips directius de les deu Càritas diocesanes amb seu a Catalunya. Van representar Càritas d'Urgell, el seu Director Sr. Josep Casanova i el Delegat episcopal Mn. Jaume Mayoral. La reunió que es va desenvolupar en les instal·lacions de l'edifici del Seminari, una primera acollida al claustre, a la capella de Sant Pau on es va fer la fotografia del grup i les salutacions entre els assistents.

A la sala de reunions de la plenària va adreçar unes paraules, Mons. Joan Planellas, Arquebisbe de Tarragona, que va saludar els presents i va explicar breument la història de l'edifici i de la presència de Sant Pau a Tarragona, també va agrair la feina que fa Càritas a tota Catalunya. Després Mons. Xavier Vilanova en representació del Sr. Cardenal Omella, Bisbe delegat de Càritas Catalunya, va animar el treball que es faria tot seguit; també el Director de Càritas Tarragona i el Presi-

dent de Càritas Catalunya, Srs. Salvador Grané i Francesc Roig respectivament, van fer una cordial i joiosa salutació.

Es van fer intervencions, una del Grup de treball d'anàlisi social de Càritas Catalunya, per explicar les novetats del proper informe Einfoessa Catalunya, i l'altre per explicar detalladament la Campanya de Nadal i la Campanya de targetes alimentàries «Jo com tu».

El President va explicar i compartir diferents informacions que atenyien Càritas Catalunya i la seva tasca, reunions amb l'Administració, la presència i el treball als òrgans de Càritas Espanyola i altres activitats desenvolupades durant aquests mesos; també va presentar els nous càrrecs directius que s'han incorporat a algunes Càritas diocesanes. L'Administrador de Càritas Catalunya va oferir informació dels comptes de Càritas que van portar a un diàleg entre les diferents Càritas diocesanes, i es va fer un seguiment del pressupost així com de les previsions econòmiques.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

2. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Jo 2,22-28 / SI 97 / Jo 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia i sant Gregori Nazianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església; Mare de Déu, auxili dels cristians.

3. □ Dimarts [1Jo 2,29-3,6 / SI 97 / Jo 1,29-34]. Santíssim Nom de Jesús; sant Anter, papa (grec, 235-236) i màrtir; santa Genoveva (s. V), vg., patrona

de París; sant Fulgenci, bisbe (agustinà).

4. □ Dimecres [1Jo 3,7-10 / SI 97 / Jo 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; santa Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres, vg.

5. □ Dijous [1Jo 3,11-21 / SI 99 / Jo 1,43-51]. Sant Telèsfor, papa (grec,

125-136) i màrtir; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emilianna, vg.; sant Joan Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista).

6. □ Divendres [Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Epifania del Senyor, Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora).

7. □ Dissabte [1Jo 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17.23-25]. Sant Ramon de Pe-

nyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe.

8. □ Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Is 42,1-4.6-7 / SI 28 / Fets 10,34-38 / Mt 3,13-17]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), verge, a Brusselles; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità).

Solemnitat de Santa Maria, Mare de Déu (A)

COMENTARI

«Maria conservava aquests records en el seu cor»

Avui és el primer dia del nou any i no podem oblidar aquest fet en la nostra reunió festiva. Per això la primera lectura ens porta la benedicció del Senyor a tots nosaltres: *Que el Senyor et beneeixi i et guardi, que et faci veure la claror de la seva mirada i s'apiadi de tu... Que el Senyor et doni la pau.* Beneir és invocar la protecció de Déu sobre la nostra vida. Déu vol el millor per nosaltres en aquest any nou. I avui tampoc no podem oblidar la jornada de la pau instituïda per sant Pau VI: el Senyor vol aquesta pau, ell ens la dona; nosaltres l'hem de fer realitat en la nostra vida. Tot això ho vivim en aquest ambient de Nadal: *Els pastors anaren a Betlem i trobaren Maria i Josep amb el nen a la menjadora*: aparentment res d'extraordinari; més aviat molta pobresa: un nen acabat de néixer però que es troba en un estable, que no és precisament el lloc ideal per acollir un nen acabat d'infantar. Però els pastors ho van veure amb ulls de fe; per això *els pastors van contar el que els havien dit d'aquest infant i tothom qui ho sentia es meravellava del que deien els pastors.* Si tothom es meravellava és perquè els pastors havien descobert que aquell nen era el *Salvador, el Messies, el Senyor.* La fe va més enllà de les aparences humanes. I avui és sobretot la solemnitat de la Mare de Déu que és el títol més important de Maria. Per això, l'evangeli subratlla que *Maria conservava aquests records en el seu cor i els meditava.* Aprofundia en el misteri d'aquell infant. També sant Pau en la segona lectura parla del naixement del Fill de Déu, però posa de relleu que és fill d'una dona perquè l'encarnació és ben real: *Quan el temps arribà a la seva plenitud Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona, nascut sota la Llei perquè obtinguéssim ja la condició de fills.* El Fill s'ha fet home perquè els homes esdevinguem fills de Déu. Avui recordem amb molt d'agraïment Maria i volem imitar la seva actitud: meditar en el nostre cor la immensitat de l'amor de Déu, la meravella d'un Déu fet home perquè aprenguem nosaltres a ser fills de Déu.

▶ Lectura del llibre dels Nombres

(Nm 6,22-27)

En aquells dies, el Senyor digué a Moisès: «Digues a Aarón i als seus fills: "Beneïu el poble d'Israel amb aquestes paraules: 'Que el Senyor et beneeixi i et guardi, que el Senyor et faci veure la claror de la seva mirada i s'apiadi de tu; que el Senyor giri cap a tu la mirada i et doni la pau.' " Així interposaran el meu nom a favor del poble d'Israel, i jo el beneiré.»

▶ Salm responsorial (66)

R. *Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi.*

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres designis, / i tots els pobles veuran la salvació. R.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig. / Vós regiu el món amb justícia, / regiu les nacions amb rectitud / i guieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 4,4-7)

Germans, quan el temps arribà a la seva plenitud, Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona, nascut sota la Llei, per rescatar els qui vivien sota la Llei, perquè obtinguéssim ja la condició de fills. I la prova que som fills de Déu és que l'Esperit del seu Fill que ell ha enviat crida en els nostres cors: «Abbà, Pare!» Per tant, ja no ets esclau, sinó fill; i si ets fill, també ets hereu, per gràcia de Déu.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 2,16-21)

En aquell temps, els pastors anaren a Betlèhem i trobaren Maria i Josep, amb el nen a la menjadora. Havent-ho vist amb els propis ulls, van contar el que els havien dit d'aquell infant, i tothom qui ho sentia es meravellava del que deien els pastors. Maria conservava aquests records en el seu cor i els meditava. Després els pastors se'n tornaren, glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit; tot van trobar-ho com els ho havien anunciat.

Passats vuit dies, quan hagueren de circumcidar-lo; li posaren el nom de Jesús; era el nom que havia indicat l'àngel abans que el concebés la seva mare.

▶ Lectura del libro de los Números

(Núm 6,22-27)

El Señor habló a Moisés: «Di a Aarón y a sus hijos, esta es la fórmula con la que bendeciréis a los hijos de Israel: "El Señor te bendiga y proteja, ilumine su rostro sobre ti y te conceda su favor. El Señor te muestre su rostro y te conceda la paz". Así invocarán mi nombre sobre los hijos de Israel y yo los bendeciré.»

▶ Salmo responsorial (66)

R. *Que Dios tenga piedad y nos bendiga.*

Que Dios tenga piedad y nos bendiga, / ilumine su rostro sobre nosotros / conozca la tierra tus caminos, / todos los pueblos tu salvación. R.

Que canten de alegría las naciones, / porque riges el mundo con justicia / y gobiernas las naciones de la tierra. R.

Oh Dios, que te alaben los pueblos, / que todos los pueblos te alaben. / Que Dios nos bendiga; que le teman / todos los confines de la tierra. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Gál 4,4-7)

Hermanos:

Cuando llegó la plenitud del tiempo, envié Dios a su Hijo, nacido de mujer, nacido bajo la ley, para rescatar a los que estaban bajo la ley, para que recibiéramos la adopción filial. Como sois hijos, Dios envió a nuestros corazones el Espíritu de su Hijo, que clama: «"Abba", Padre!» Así que ya no eres esclavo, sino hijo; y si eres hijo, eres también heredero por la voluntad de Dios.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 2,16-21)

En aquel tiempo, los pastores fueron corriendo hacia Belén y encontraron a María y a José, y al niño acostado en el pesebre. Al verlo, contaron lo que se les había dicho de aquel niño. Todos los que lo oían se admiraban de lo que les habían dicho los pastores. María, por su parte, conservaba todas estas cosas, meditándolas en su corazón. Y se volvieron los pastores dando gloria y alabanza a Dios por todo lo que habían oído y visto, conforme a lo que se les había dicho.

Cuando se cumplieron los ocho días para circumcidar al niño, le pusieron por nombre Jesús, como lo había llamado el ángel antes de su concepción.